

PŘÍBĚH OPRAVDOVÉHO PSA

Pes je odpradávná přítel člověka. Tuto pravdu každý z nás jaksi podvědomě tuší, skoro jako by ji měl zakódováno v genech. A to i lidé, kteří se psů bojí, nebo z nich mají z jakýchkoliv důvodů respekt. Může být, že psi jsou na tom úplně stejně.

Podobně jako lidé jsou ovšem psi různí. Malí i velcí, bázlívní i nebojsové, chytří i hloupí, veselí i nerudní, psi k neutahání i „gaučáci“. Tento článek je o jistém velmi vzácném druhu psů, který by se dal nazvat „pes s nezdolnou vůlí k životu“.

Příběh začíná naprosto všedně. Na začátku července roku 2007 jede v pozdních nočních hodinách osobní vozidlo na trase Český Krumlov - Kaplice (osádka auta se vrací domů z noční směny), když řidič náhle zaregistruje jakýsi pohyb ve vysoké trávě příkopu. Zastavuje a jde se podívat. Naskytne se mu drásavý pohled. Zkrvavená fenka rotvajlera se usilovně snaží s kňučením pomocí předních tlapek vydrápat na silnici. Je zřejmé, že se stala obětí srážky s autem. Řidič vozu, který ji srazil, „statečně“ ujel. Osádka vozu se rozhoduje rychle - naloží fenku přes její projevy bolesti do auta a poskytuje jí dočasné přístřeší a nejdůležitější péči v rodině řidiče - je totiž neděle večer. Je však zřejmé, že na zvládnutí tohoto problému nestačí. Fenka nežere, nepije, zadní část těla neovládá, je apatická a krvácí. Hned ráno rodina odváží pejška do útulku v Českém Krumlově, kde se jí dostává základního lékařského vyšetření.

Zprvu se toho nedá mnoho říci. Zranění jsou tak vážná, že je vyloučena jakákoliv manipulace s pejskem z obavy, aby mu nebylo nenávratně ublíženo. Co je však na první pohled jasné, je to, že se zřejmě jedná o významné poškození páteře, možná je přerušena i mícha, neboť fenka zcela bezvládně močí i kálí pod sebe. Zatím je u feny tlumena analgetiky pouze bolest a čeká se co dál, prognóza je velmi nepříznivá. Vyloučit se nedá ani vnitřní krvácení. Přitom se jedná o jinak výborně udržovaného rotvajlera, který měl jistě vypěstované hygienické návyky i výcvik poslušnosti. Příštích několik dní rozhodne...

V prvních dnech nenastává žádná výrazná změna. Krvácení při močení po několikanásobné aplikaci léků povzbuzujících srážení krve ustává a hojí se i povrchové oděrky. Povrchové krvácení ustává, avšak fenka nejeví žádný zájem o okolí, žrádlo ani vodu. Jediný způsob, jak ji udržet při životě je vkládat jí do tlamy směs piškotů namočených v mléce. Celý prostor karantény je zamořen zápachem moče a výkalů, které volně vytékají z bezvládného psa. To ještě posiluje podezření na poškození míchy, neboť fenka zjevně neovládá svěrače při močení a kálení. Každý pohyb spojený s opatrným přenesením na čistou deku je spojen s bolestným tichým kňučením.

Zde je na místě zopakovat zvláštní zařazení tohoto pejska zmíněné v druhém odstavci. I podle tvrzení lékařky (a později i dalšího specialisty) by se drtivá většina psů s takovýmto fatálním poraněním prostě stočila do klubíčka a další boj vzdala. Ne ale Rita (to je nové jméno našeho pacienta).

Nejprve se jenom snaží dostat z vlastních výkalů a odráží se předníma nohama po místnosti. Později se odváží i přes práh a její okolí zjišťuje další pozoruhodnou věc - Rita je zřejmě velmi společenský pes! Stačí jí totiž doplazít se na místo, kde jsou lidé, dál už nepokračuje. Přes velkou bolest, kterou jí plazení působí, s těmito „výkony“ nepřestává. Po několika dalších dnech je jasné, že bezprostřední ohrožení života minulo. Je rozhodnuto, že Ritu čeká rentgenové vyšetření.

V této fázi je nutno podotknout, že pro celý střídající se personál útulku se Rita stává díky své vůli k životu miláčkem a každý pracovní den začíná obligátní otázkou - jak se jí daří? Výsledky rentgenu jsou rozporuplné. Páteř není přerážena, pouze těžce zhmožděna a kost křížová je vpáčena směrem dolů nejméně o 1 cm, mícha však přerušena není. Svědčí o tom i to, že dvanáctého dne se fenka poprvé postavila na tři nohy a čtvrtou vleče za sebou. Nikdo nevěří vlastními očím! Dvacátý den prochází útulek návštěva, která si jde vybrat pejska. Jakmile Rita spatří neznámé lidi, z hrdla se jí vydere hluboké zamručení a krátce štěkne. Je to znamení toho, že se jí začínají vracet její psí reflexy.

Konečně přichází nevyhnutelná otázka co dál. Funkčnost Ritiny čtvrté nohy je minimální, ale citlivost je v noze zachována, což vzbuzuje naděje do budoucna ...

Vzhledem k těžkému úrazu a stavu její páteře stále přetrvávají potíže s vyměšováním. Její situace není vůbec záviděňhodná. Majitele Rity se nám

(přes opakované zveřejňování jejího příběhu včetně fotografie v médiích) nepodařilo dohledat. Náklady na operaci ve specializovaném centru, kde by fence mohli pomoci, mohou dosáhnout až 20 tisíc korun.

Rita však prošla od svého heroického pokusu vyhrabat se z příkopu s poškozenou páteří dlouhou cestu bolesti, vyléčila si povrchová zranění, začala přijímat potravu, zajímat se o své okolí, dokonce se sama postavila a zkusila chodit. Její pohyb postupně získává na rychlosti a obratnosti (stále chodí po třech, v klidové fázi však již čtvrtou nohu pokládá a opírá se o ni).

Přesto, že obecné povědomí o této rase psů není dobré a mnoho lidí považuje rotvajlery za nepřátelská, bojovná a nebezpečná zvířata, Rita je pes zvyklý na lidi a stále se snaží být v jejich přítomnosti. Její dobrotu a laskavost jasně deklaruje i to, že se nikoho z ošetřujícího personálu útulku za celou dobu nepokusila kousnout přesto, že některé úkony, které bylo nutné při péči o ní provádět, jí museli být více, než nepříjemné ...

Uspat ji je jednoduché. Ona si to ale nezaslouží... Proto je Rita převezena na speciální vyšetření - veterinář nejprve pozoruje Ritu v pohybu, následuje neurologické a rentgenové vyšetření. Nad snímky osazenstvo kliniky jen nevěřičně kroutí hlavou - zdráhají se uvěřit, že zvíře s tak závažným poškozením páteře je schopné takových výkonů - Rita je totiž schopna velmi rychlé chůze (čtvrtou nohu však v této rychlosti není schopna ovládat). Lékař konstatuje, že operace páteře by v této fázi přinesla Ritě jen další bolest a vyhlídky na zlepšení stavu by byli minimální. Nervy na zadních nohách jsou v různých stádiích poškození. Nutno dodat, že i veterináře specialistu Rita díky obrovským pokrokům, které stále dělá, přesvědčila, že v jejím případě není myšlenka na euthanázii na pořadu dne. Vzhledem ke své síle překonávat obrovské bolesti a neustále se pokoušet o další pohyb si Rita evidentně získala jejich respekt a obdiv. Obdrželi jsme nejruznější léky a naučili nás, jak provádět masáž postižených nohou a rehabilitační cviky. Po deseti dnech, kdy šestkrát denně rahabilitujeme a cvičíme, mohu konstatovat, že stav se mění - Rita je již schopna přitahovat postiženou nohu, reakce se prohlubují a zlepšují.

Ritu čeká ještě velký kus práce a my jsme připraveni jí ze všech sil pomáhat.

Pro Ritu jsme nechali vyrobit speciální vozíček a v nepříznivém počasí se venčí na kolečkách tak, aby si nezraňovala nefunkční tlapu

Dnes - po roce a půl - je Rita silný a psychicky naprosto vyrovnaný a spokojený pes. Útulek považuje za svůj domov a my - ošetřovatelé - jsme její smečkou.

Doufáme, že je s námi ráda alespoň tak, jako my s ní ... Nicméně tu pravou rodinu jí nahradit nedokážeme...